

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 40/26

Λουξεμβούργο, 19 Μαρτίου 2026

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-679/24 | UniCredit Bank και Momentum Credit

Δάνεια σε ξένο νόμισμα: το Δικαστήριο διευκρινίζει τους κανόνες σχετικά με την παραγραφή αξιώσεων επιστροφής χρηματικών ποσών τα οποία καταβλήθηκαν βάσει καταχρηστικής ρήτηρας

Τον Φεβρουάριο του 2008 ο ιδιώτης HL συνήψε με την UniCredit Bank, συγγρικό χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, σύμβαση ενυπόθηκου δανείου σε ελβετικά φράγκα (CHF), το ποσό του οποίου έπρεπε να αποπληρώσει σε συγγρικά φιορίνια (HUF) εντός χρονικού διαστήματος 360 μηνών (30 ετών). Η σύμβαση δανείου περιείχε ρήτρα βάσει της οποίας τον κίνδυνο που συνδέεται με την ανατίμηση του ξένου νομίσματος σε σχέση με το συγγρικό φιορίνι έφερε εξ ολοκλήρου ο καταναλωτής. Το 2012 η τράπεζα κατήγγειλε τη σύμβαση δανείου λόγω καθυστέρησης καταβολής και κίνηση διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος του HL.

Ο HL προσέφυγε ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων ζητώντας να διαπιστωθεί η ακυρότητα της σύμβασης δανείου λόγω της ανεπαρκούς πληροφόρησης που του παρασχέθηκε σχετικά με τον συναλλαγματικό κίνδυνο. Όσον αφορά τις έννομες συνέπειες που απορρέουν από τη διαπίστωση της ακυρότητας, ζήτησε να διατηρηθούν σε ισχύ τα έννομα αποτελέσματα της σύμβασης, με εξαίρεση τη ρήτρα συναλλαγματικού κινδύνου η οποία έπρεπε να θεωρηθεί ως μη γεγραμμένη. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο απέρριψε την αγωγή του HL ως παραγεγραμμένη, θεωρώντας ότι το αίτημα του ενδιαφερομένου περί εφαρμογής από το δικαστήριο των εννόμων συνεπειών της ακυρότητας είχε υποπέσει σε παραγραφή. Ο HL άσκησε έφεση ενώπιον του δικαστηρίου περιφέρειας Βουδαπέστης, επικαλούμενος την ερμηνεία που έχει δοθεί από το Δικαστήριο¹ στην οδηγία σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές²: για την επιστροφή ποσών τα οποία καταβλήθηκαν αχρεωστήτως βάσει καταχρηστικής ρήτηρας, ουδεμία προθεσμία παραγραφής μπορεί να αντιταχθεί σε καταναλωτή ο οποίος αγνοεί τον καταχρηστικό χαρακτήρα μιας τέτοιας ρήτηρας που περιλαμβάνεται σε σύμβαση δανείου.

Το δικαστήριο περιφέρειας Βουδαπέστης, διατηρώντας αμφιβολίες ως προς τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να υπολογιστεί η πενταετής προθεσμία παραγραφής που προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο για την αγωγή με την οποία ο καταναλωτής ζητεί από το δικαστήριο την εφαρμογή των εννόμων συνεπειών που προκύπτουν από την ακυρότητα της σύμβασης δανείου, υπέβαλε στο Δικαστήριο προδικαστικά ερωτήματα σχετικά με την ερμηνεία της οδηγίας.

Όσον αφορά το σημείο έναρξης της προθεσμίας παραγραφής, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται σε νομολογιακή ερμηνεία του εθνικού δικαίου κατά την οποία ο καταναλωτής μπορεί να επιδιώξει δικαστικώς τις έννομες συνέπειες της διαπίστωσης της ακυρότητας αποκλειστικά και μόνον εντός προθεσμίας πέντε ετών από την ημερομηνία σύναψης της σύμβασης, εφόσον κατά την ημερομηνία αυτή δεν γνώριζε ή δεν μπορούσε να γνωρίζει τον καταχρηστικό χαρακτήρα της επίμαχης συμβατικής ρήτηρας. Λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, της ασθενέστερης θέσης στην οποία βρίσκεται ο καταναλωτής σε σχέση με τον επαγγελματία όσον αφορά τόσο τη δυνατότητα διαπραγματεύσεως όσο και το επίπεδο πληροφόρησης, καθώς και του γεγονότος ότι οι συμβάσεις ενυπόθηκων δανείων είναι μεγάλης διάρκειας, η εφαρμογή μιας τέτοιας προθεσμίας παραγραφής δύναται να καταστήσει υπερβολικά δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων του καταναλωτή και, ως εκ τούτου, να παραβιάσει την αρχή της αποτελεσματικότητας.

Το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται επίσης στο να λαμβάνεται υπόψη, για τους σκοπούς του καθορισμού της αφετηρίας

της προθεσμίας παραγραφής, η ημερομηνία κατά την οποία το ανώτατο εθνικό δικαστήριο αποφάνθηκε επί του καταχρηστικού χαρακτήρα ρητρών οι οποίες περιλαμβάνονται σε συμβάσεις που συνάπτονται με καταναλωτές ή η ημερομηνία κατά την οποία το Δικαστήριο αποφάνθηκε επί της ερμηνείας της οδηγίας. Δεν μπορεί να απαιτείται από τον ευλόγως επιμελή και συνετό μέσο καταναλωτή να ενημερώνεται σε τακτική βάση για τις αποφάσεις του ανωτάτου εθνικού δικαστηρίου ούτε να καθορίζει ο ίδιος, βάσει αποφάσεως του εν λόγω δικαστηρίου, αν ρήτρες οι οποίες περιλαμβάνονται σε συγκεκριμένη σύμβαση είναι καταχρηστικές. Τα ανωτέρω ισχύουν και για τις αποφάσεις του Δικαστηρίου, το οποίο εξάλλου δεν αποφαινεται επί του καταχρηστικού χαρακτήρα επιμέρους ρητρών και αφήνει συστηματικώς τον έλεγχό τους στην εκτίμηση του εθνικού δικαστηρίου.

Τέλος, το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι η συνέχιση της παραγραφής μετά την παύση της περιόδου αναστολής πρέπει να συνοδεύεται από τις ίδιες εγγυήσεις με εκείνες που προβλέπονται για τον καθορισμό της έναρξης της προθεσμίας παραγραφής. Ως εκ τούτου, το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται επίσης στο να λαμβάνεται υπόψη η ημερομηνία της αποφάσεως του ανωτάτου εθνικού δικαστηρίου ή του Δικαστηρίου για τους σκοπούς της συνέχισης της παραγραφής μετά την παύση της αναστολής της προθεσμίας παραγραφής.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Με την προδικαστική παραπομπή τα δικαστήρια των κρατών μελών μπορούν, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει κάθε άλλο εθνικό δικαστήριο ενώπιον του οποίου ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο και, εφόσον υπάρχει, η σύνοψη](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεως της αποφάσεως.

Επικοινωνία: Jacques René Zammit ☎ (+352) 4303 3355.

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106

Ακολουθήστε μας!

¹ Αποφάσεις της 10ης Ιουνίου 2021 στην υπόθεση [C-609/19](#) και στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις [C-776/19 έως C-782/19](#) BNP Paribas Personal Finance (βλ. επίσης Ανακοινωθέν Τύπου [αριθ. 100/21](#)).

² Ιδίως τα άρθρα 1 και 7 της [οδηγίας 93/13/ΕΚ](#) του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με τους καταναλωτές.